

[Niels Frederiksen.]

17 Kr. pr. Tønde Land. Og drager vi en anden Sammenligning, med Forpagtningsafgifterne, saa andrager disse i al Almindelighed pr. Tønde Land middelgod Jord mellem 2 og 4 Tdr. Byg efter Kapitelstakst. Gældsbyrderne Tryk hviler for over Halvdelen af dansk Landbrug i Øjeblikket med en Forrentningsforpligtelse, der andrager ca. 7 Tdr. Sæd for hver Tønde Land middelgod Jord. Det er dog mærkeligt, at man ikke kan faa Øje paa de Vanskeligheder, der herfra taarner sig op for det danske Landbrug, at man ikke kan erkende, at Aarsagen til denne forfærdelige Stigning i Forrentningsbyrderne er den Brugsform, den Besiddelsesform, man har, og den Behandling af de økonomiske Svingninger, som det danske Landbrug har været ude om.

Jeg ønsker at fremdrage dette, for der er ingen, der har større Ansvar for de økonomiske Vanskeligheder, det danske Landbrug er ude for i Øjeblikket, end Partiet Venstre, og det Ansvar skal nok blive foreholdt dem Gang paa Gang, naar Landbrugets Vanskeligheder skal drøftes. Det er efter min Mening grundet paa en fuldkommen Fejlvurdering og en letsindig Optimisme med Hensyn til disse to Ting: Hvad betyder opskruede Priskonjunkturer for et Erhverv som det danske Landbrug, og hvad betyder en ubegrænset Ret til Gældsstiftelse for de kommende Slægter. Jeg vil ogsaa gerne minde om den Landbrugskrise, der truede for ganske faa Aar siden af en helt anden Art, da Kronen gik i Pari og Gældsstiftelsen for manges Vedkommende forøgedes med $\frac{1}{3}$. Da var vi ude for en Faresituation for Tusinder og atter Tusinder af danske Landmænd, og da denne Faresituation var inde, da blev der — det ønsker jeg at minde om — af det radikale Venstre fremsat Forslag om Krisefond og Tvangsakkord, som den Gang var paakrævet nødvendig og berettiget, uden at vi dog fandt Ørenlyd hos dem, der nu mener, at det ser saa fortvivlet ud. Jeg vil ogsaa gerne have Lov at sammenligne det, der foregaar ude i Landbruget nu, med de økonomiske Vanskeligheder, da Kronen gik i Pari. Disse Vanskeligheder er af vidt forskellig Natur. Vanskelighederne for danske Landbrugere ved, at Priserne faldt paa Landbrugets Produkter, fordi Kronen gik opad, de Vanskeligheder indeholdt ikke de Lysninger for Fremtiden, som de Vanskeligheder, vi nu staar i, indeholder. For mens Verdensmarkedets Pris den Gang var fuldkommen uberørt af Gældsforøgelsen og

Prisfaldet indenfor det danske Landbrug, saa er hele Vreden paavirket af den Prisfaldsperiode, vi nu oplever ogsaa i dansk Landbrug. Derfor kan jeg ikke se rettere end, at en fremragende Andelsmand som Forpagter Theilmann har fuldkommen Ret, naar han paastaar, at det er i Prisfaldsperioder som den, vi nu oplever, at det danske Landbrug vinder Terræn for Afsætning af sine Varer. Det er den Slags Ting, et frit Erhverv som det danske Landbrug maa være forberedt paa, at der kommer Perioder, hvor man gennem Prisfald skal præstere dette, at man kan producere bedre og billigere Varer forholdsmæssigt end noget andet Land i Verden; da vinder man gennem Kampen, Konkurrencen med andre, Afsætningsmuligheder, der skaber Lysning for Erhvervet i den Tid, der kommer.

Derfor, i alt dette Sortseeri vil jeg for mit Vedkommende gerne hævde som min Opfattelse, at jeg er overbevist om, at det ikke er helt forgæves, at Vanskelighederne nu skal bekæmpes og overvindes, og at det kun er gennem dem, at der skabes Lysning for en øget Udvikling af dansk Landbrugserhverv. Jeg fristes til at sige en Ting til, nemlig, at for den danske Landboundom er det, vi oplever nu, Muligheden for, at den i de kommende Tider kan under de nuværende Besiddelsesforhold faa Eksistensbetingelser i dansk Landbrug, der giver Mulighed for Løn for Arbejdet. Ingen Tid i dansk Landbrug har den danske Landboundom været daarligere stillet og vanskeligere faren end i de saakaldte gode Landbrugsaar, da den gik ind til Vilkaar og Forhold, som var uoverkommelige, saa snart den første Prisfaldsperiode indtraf. Jeg tror, det er en rigtig Vurdering af de økonomiske Forhold og Arbejdsvilkaar i Landbruget, og jeg tror derfor, at hele Situationen skal lægges til Rette ud fra den Vurdering for at være rigtig. Jeg tror, at Forholdene vil forme sig paa den Maade, at vi ikke undgaar Depression i Erhvervslivet, at vi ikke undgaar Vanskeligheder i den kommende Tid, men at vi heller ikke bekæmper disse Vanskeligheder forgæves, idet vi derigennem vinder Værdier, som kan have Betydning for dansk Landbrugserhverv i de kommende Tider.

Ud fra denne Vurdering af de forhaandenværende Forhold vil jeg gerne have Lov til at fremføre nogle Bemærkninger om den Lovgivning, som bliver nødvendiggjort af denne Tilstand. Jeg ser jo ikke lysere paa Forholdene og Tilstandene, end at man i de kommende Aar er nødt til at